

РЕШЕНИЕ

№ 12316

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **84** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73 и сл., вр. чл. 27 от Закона за управление на средствата от европейките фондове при споделено управление във вр. чл. 145 от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, представлявана от В. Т. - кмет на общината, чрез адв.С. Д. от САК, срещу Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-36-1300/05.12.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. С обжалваното решение на бенефициента – Столична община, представлявана от В. Т. - кмет на общината, е определена финансова корекция в размер на 5% върху допустимите разходи по договор: № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-U-03 от 31.05.2018 г. с изпълнител Консорциум „П. надзор С. - Център“, равняваща се на 44 580,00 лв. с ДДС. В жалбата се поддържа че оспореното решение е незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон, с целта на закона и постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно за всяко от трите нарушения, посочени от административния орган като основание за определяне на финансова корекция се твърди, че не са допуснати от Столична община, тъй като са спазени изискванията на ЗОП при провеждане на процедурата. Относно необходимостта участника в процедурата да е сертифициран по стандарта EN ISO 14001:2004 Система за управление на околната среда или еквивалентен, или еквивалентни мерки, съгласно чл.63 ал.1 т.11 от ЗОП, в областта на сферата, попадаща в обхвата на поръчката се твърди, че поставения критерии за подбор не е

ограничителен, а свързан с предмета на поръчката, поради което с него не се граничава конкуренцията и възможността за участие в процедурата. По отношение на второто нарушение – определянето на пределни стойности по отделните дейности по експерти в документацията по обществената поръчка, при посочването на общата прогнозна стойност за целия срок на договора и разпределянето ѝ по пера, съобразно всеки от отделните обекти, също се обосновава, че не представлява ограничително условие, съответно липсва нарушение на ЗОП, тъй като условието съответства на предвиденото по проекта финансиране, като общата прогнозна стойност на договора, разпределена по пера, е посочена и в проектното предложение, с което Столична община е кандидатствала за финансиране на проекта. В допълнение се сочи, че съгласно чл.46 от АДФФП същото представлява неразделна част от административния договор и задължение на бенефициента е да го спазва. По отношение на третото посочена нарушение от управляващия орган, свързано с Методиката за определяне на комплексна оценка на офертите в частта ОП „Организация за изпълнение на поръчката“ се поддържа наличието на ясно описание на изискванията на възложителя, липса на субективен елемент при оценяването на офертите на участниците и необоснованост на констатациите на УО за нарушение на чл.70 ал.5 и ал.7 т.3 б.б от ЗОП.

В проведеното открито съдено заседание жалбоподателят се представлява от адв.Д., който поддържа жалбата. Моли за отмяна на решение за определяне на финансова корекция № РД-02-36-1300/05.12.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., по доводите в жалбата. Претендира разноски съобразно представен списък на разноските.

Ответникът в производството се представлява от юрисконсулт Д., която оспорва жалбата. В позиция по същество аргументира законосъобразност на издаденото решение за определяне на финансова корекция. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от пълномощника на жалбоподателя.

В производството е приета като доказателство представената от ответника административна преписка – на електронен носител (CD) и на хартиен носител – оспорения акт. Други доказателства от страните не са ангажирани.

Въз основа на приетите доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Столична община е бенефициер по сключен с МРРБ, като Управляващ орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 год., Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., Приоритетна ос 1 „Устойчиво и интегрирано градско развитие“, процедура BG16RFOP001-1.001-039 „Изпълнение на Интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020” за изпълнение на проектно предложение BG16RFOP001-1.001-0002 „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства от Централна градска част в [населено място]“ на стойност 46 078 473,32 лева, от които 4 857 479,32 лева собствен принос на Столична община.

В изпълнение на сключения договор и за целите по реализиране на проекта, бенефициерът е обявил открит процедура за възлагане на обществена поръчка с

предмет: „Избор на консултант за упражняване на строителен надзор, съгласно чл. 166 от ЗУТ, за обекти по проект „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства в Централна градска част на [населено място]”: „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства в Централна градска част на [населено място] –зона 2”, „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства в Централна градска част на [населено място] –зона 4” по Оперативна програма „Региони в растеж” 2014-2020, по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ „Устойчиво и интегрирано градско развитие”, Наименование на процедурата: BG16RFOP001-1.001-039 “Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020, както и „Релсов път и съпътстващите го контактна и кабелна мрежи по [улица]. Решението за откриване на обществената поръчка е от 11.07.2017 г.

Въз основа на проведената процедура, е сключен Договор №: СОА18-ДГ55-299 / BG16RFOP001-1.001-0002-С01-У-03 от 31.05.2018 г. с изпълнител „Консорциум „П. надзор С. - Център“, [населено място] на стойност 1 034 400 лева с ДДС.

С писмо № 99-00-6-562/06.11.2023 год., Р. на ОПРР е уведомил бенефициера Столична община относно регистриран сигнал за нередност в Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ (СППРР) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), заведен в регистъра на сигналите за нередности под № 2281. В писмото на УО са обективирани твърденията в сигнала за нередност, първоначалното становище на Р. на ОПРР и предприетите мерки, както и за възможността на бенефициера да ангажира бележки и възражения по констатациите и предвидената финансова корекция за тях, включително и писмени доказателства в 14 дневен срок. В писмото са посочени общо три приети от органа нарушения, както следва: ограничителен критерий за подбор; ограничително условие към участниците в процедурата, въведено в нарушение на чл. 21 във вр. с чл. 2, ал. 2 от ЗОП и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП и незаконосъобразна методика за определяне на комплексна оценка на офертите в частта ОП „Организация за изпълнение на поръчката“.

Във връзка с предоставената му възможност, бенефициерът е депозирал възражения, в които е развил подробни съображения за липса на всяко едно от твърдяните три нарушения. В заключение е обоснован извод, че не е налице противоправно поведение от страна на възложителя, което да е довело до нарушение на националното или европейското законодателство и Столична община не е допуснала въвеждането на ограничителни критерии за подбор и не е използвала незаконосъобразна методика за оценка в хода на проведената процедура за възлагане на обществената поръчка. Направено е искане да не бъде налагана финансова корекция на основание сигнал за нередност № 2281, поради липса на нарушение на приложимото общностно и национално законодателство.

След запознаване с депозираното възражение, Р. на ОПРР е приел същото за неоснователно, независимо от изложените във възражението аргументи, поради което е постановил оспореното в настоящето производство решение.

Нарушенията, описани в решението на УО, за които на жалбоподателя е определя финансова корекция, са следните:

По т.1 Ограничителни изисквания.

Прието е от УО, че възложителят е заложил като критерий за подбор изискването всеки участник да е сертифициран по стандарта EN ISO 14001:2004 Система за управление на околната среда или еквивалентен, или еквивалентни мерки, съгласно чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗОП в областта на сферата, попадаща в обхвата на поръчката. Ползвайки дефинирането на стандарта, УО е приел, че влиянието върху аспекти на околната среда и съответно необходимостта от демонстриране прилагането на определени стандарти в тази връзка е обосновано основно при дейности по строителство. Тъй като обект на поръчката е предоставянето на услуга, поставеният критерий за подбор по чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗОП е приет, че няма пряко отношение към предмета на поръчката, с оглед на което залагането му е определено за необосновано. При тези констатации е изведен извод за нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗОП, което е съществено поради потенциален ограничителен ефект спрямо конкуренцията и съответно има финансово влияние.

По 2. Нарушението е определено като ограничителни условия.

За да обоснове това нарушение УО е посочил, че на стр. 23 от документацията е заложена обща прогнозна стойност 1 055 911,05 лева за целия срок на договора, разпределена по пера, съобразно всеки от отделните обекти. Това определяне на пределни стойности по отделните дейности по експерти е квалифицирано като ограничително и въведено в нарушение на чл. 21 във вр. с чл. 2, ал. 2 от ЗОП и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП. УО е посочил, че преценката за съответствието с критериите за подбор и условията на възложителя се прави за поръчката в цялост, независимо дали в предмета ѝ са включени множество разнородни дейности, засягащи един и същ обект, или еднакви по вид дейности, но засягащи два или повече обекта. Поради това и преценката за съответствие на ценовите предложения с условията на възложителя следва да е ограничена до обявената прогнозна стойност за поръчката. Прието е, че не е допустимо обществена поръчка, която не е разделена на обособени позиции и за това са изложени мотиви, според чл. 46 от ЗОП, да се раздробява на отделни части, в зависимост от предвидените за изпълнение по нея дейности, тъй като офертата е за цялата поръчка, а не за част от нея. Дейностите, включени в предмета на поръчката, са свързани с един краен резултат, поради което след като възложителят не я е разделил на обособени позиции, е налице незаконосъобразно залагане на пределни цени за отделните дейности по експерти. Това определяне на отделни пределни стойности ограничава свободата на стопанските субекти как да формират ценовото си предложение, така че да е възможно най-конкурентно, но и да зачита спецификите на вътрешната организация и квалификация на екипа, който ще изпълнява поръчката. За тези си изводи УО се е позовал и на Решение № 10844 от 29.11.2022г. по адм. дело № 5746/2022г. по описа на ВАС.

Приел е, че единственото разделение, което законът допуска в рамките на предмета на обществената поръчка и прогнозната стойност, е това на обособени позиции. Поради това - включването на отделните експерти в рамките на поръчката, не обуславя различие в преценката относно отделни пределни стойности на ценовото предложение, след като възложителят сам е определил че желае ангажирането на екип от експерти, без да е разделил поръчката на отделни обособени позиции. УО е приел че е нарушен чл. 21, ал. 7 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, като нарушението е определено за съществено, поради наличието на възможен финансов ефект, проявяващ се чрез негативно влияние върху нивото на конкуренция по

процедурата, поради ограничителния си характер.

По т.3 нарушението е определено като използване на незаконосъобразна методика за оценка.

УО е приел, че Методиката за определяне на комплексна оценка на офертите е незаконосъобразна в частта ОП „Организация за изпълнение на поръчката“, тъй като не е осигурена възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите на участниците и на същите не е предоставена достатъчно конкретна информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по качествените показатели, които са количествено неопределими. Обосновал е тези констатации със следното:

1.) За присъждане на 30 точки възложителят е предвидил че предложението на участника следва да отговаря на минималните изисквания относно съдържанието за изпълнение. За тази цел в методиката и в образеца на техническото предложение е поставено изискване да се опишат: 1. Технология и организация за извършване на супервизията в етапа на строителството; 2. Технология и организация за извършване на супервизията по време на заключителните дейности; 3. План – програма и организация за изпълнение на поръчката и 4. Организация на дейностите по наблюдение на напредъка.

При тази структура на методиката за оценка е посочено, че същата не предоставя яснота на участниците за начина, по който техните оферти ще бъдат оценявани, тъй като е налице смесване между минимални изисквания към съдържанието на техническото предложение и критерии за подбор. Изброените задължителни компоненти са минимални изисквания към съдържанието на техническото предложение, за които е посочено, че се присъждат 30 точки. Същевременно е указано, че предложение което не отговаря на изискванията на възложителя се отстранява. Според УО това ясно показва, че изброените изисквания към минималното съдържание не представлява показател за оценка, още повече, че липсата на задължителен компонент има за последица отстраняването на участник, вместо неприсъждане на съответния брой точки. В допълнение е посочил, че мястото на задължителните елементи не е в методиката за оценка и те не представляват по същество годни показатели за оценяване на качеството на офертите, тъй като не гарантират реална конкуренция, доколкото представляват условия за допустимост. От друга страна, смесването на критерии за подбор с минимални изисквания не дава на участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател.

На следващо място, за да се определи методиката за оценка на офертите като незаконосъобразна, УО е посочил, че част от описаните от възложителя елементи за достигане на съответното ниво на оценка, не са ясни, с конкретен примери:

- Заложено условие за присъждане на 20 точки ако в предложението участникът да включи „... мерки за вътрешен контрол и организация на работата на екипа, с които да се гарантира качествено и навременно изпълнение...“. Това отново е субективен елемент, за който няма необходимата яснота, тъй като липсва информация как ще се преценява дали именно предложените методи осигуряват „качествено и навременно изпълнение“.

- Относно изискването - „представени са аргументи как предложените методология и организация на работа, гарантират качествено изпълнение на дейностите“, е посочил, че е заложен субективен елемент, за който няма

необходимата яснота, тъй като липсва информация как ще се преценява дали именно предложените методи осигуряват „качественото изпълнение“.

- Изискването за получаване на 20 точки предложението на участника да съдържа „дейностите, чрез които ще се постигне координация в процеса на наблюдение на напредъка, които в своята съвкупност по категоричен начин да гарантират качествено ...“. Тук няма данни как участниците следва да структурират предложенията си, за да отговорят на посоченото условие за да се прецени че предложението по категоричен начин да гарантират качествено.

Въз основа на тези примери критерия е определен като субективно оценен и неясен и изведен извод за нарушение на чл. 70, ал. 7, т. 1,2 и 3 буква „б“ от ЗОП, тъй като начинът за определяне на оценката по този показател не дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации, както и да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите, тъй като има редица субективни изрази. Методиката не осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател. Така описаните критерии създават предпоставки комисията да приложи субективно методиката за оценка, тъй като посочените изисквания, заложи в методиката, са неясни и в зависимост от тяхното интерпретиране, в едни случаи би могло да се отчете, че са налични, а в други, че липсват и съответно да не се присъдят точки. Формулирането на незаконосъобразна методика за оценка необосновано ограничава участието на лицата в процедурата, т.е. налице е разубеждаващ ефект по отношение на потенциалните участници в процедурата за възлагане на обществена поръчка и оказва влияние върху прозрачността при провеждане на процедурата - не е налице достатъчно информация при какви предложения колко точки ще бъдат присъдени, което нарушение е прието че е с финансов ефект.

В оспореното решение възпроизвеждайки буквално доводите от възражението на Столична община, УО е посочил единствено, че „не приема доводите на бенефициента за липса на извършени нарушения“, тъй като в становището не са представени нови факти и обстоятелства, които не са били известни на УО при формулиране на първоначалната констатация .

Нарушенията по т.1 , 2 и 3 са квалифицирани от административния орган като нередности по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни

фондове (Наредбата за посочване на нередности), за които е предвидено определяне на финансова корекция в размер на 5%.

Предвид изложеното, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу акт, подлежащ на оспорване, поради което е допустима за разглеждане.

Оспореният административния акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма. Актът съдържа подробни фактически и правни основания и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Между страните не е налице спор по фактите. Спорът е относно приложението на закона.

Относно нарушението по т. 1, квалифицирано в административния акт, като такова по чл. 2, ал. 2 от ЗОП във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗОП, органът е обосновал, че тъй като обект на поръчката е предоставянето на услуга, поставеният критерий за подбор по чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗОП няма пряко отношение към предмета на поръчката, с оглед на което залагането му е необосновано.

Настоящият състав не споделя извода на административния орган, че така въведеното изискване представлява нарушение на чл.2 ал.2 от ЗОП във вр. с чл.63 ал.1 т.11 от ЗОП.

За да се направи извод за съответствие на даден критерий за подбор с предмета на поръчката, на първо място следва да се съобрази предмета на поръчката.

Видно от т. 1 "Предмет на договора" от подписания между възложителя и изпълнителя договор, предмет на договора са услуги, свързани с упражняването на технически надзор по смисъла на ЗУТ и нормативните актове по неговото прилагане, по отношение на посочени в договора три обекта за изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства в Централна градска част на [населено място] (два обекта) и технически надзор върху третия обект - „Релсов път и съпътстващите го контактна и кабелна мрежи по [улица]. Проследявайки относимостта на поставеното изискване за стандарт за опазване на околната среда, което безспорно е допустимо такова по чл.63 ал.1 т.11 от ЗОП, Р. не е преценил предмета на поръчката в неговата цялост, съгласно детайлите от договора, сключен с изпълнителя, а се е ограничил единствено с анализ на относимостта на изискването към предмета на договора единствено с оглед услугата "упражняване на технически/строителен надзор". Услугата, съобразно чл.1 ал.2 от договора, изпълнителят следва да предоставя в съответствие с техническата спецификация (т.3 от раздел I от Документацията), техническото

предложение и ценовото предложение на изпълнителя. Точка 3 от посочения раздел на Документацията за обществената поръчка съдържа описание на обхвата и обема на дейности на обществената поръчка. В описанието на услугата по строителния надзор са посочени основните дейности върху които ще се изрази упражняването на строителния надзор. На стр.3 и стр.4 от Документацията, при описанието на основна дейност по т.4 е посочено, че упражняването на строителен контрол обхваща и контрол по опазване на околната среда по време на изпълнение на СМР, в съответствие със Закона за опазване на околната среда и Закона за управление на отпадъците и наредбите към тях, като в подточки 4.1 и 4.2 са описани и задълженията на изпълнителя да се запознае предварително с разпоредбите на приложимото законодателство. Това определя и безспорната относимост на изисквания стандарт по чл.63 ал.1 т.11 от ЗОП към предмета на обществената поръчка и прави констатацията на УО в оспорения административен акт за наличието на нарушение на чл.2 ал.2 от ЗОП необоснована и несъответстваща на закона.

В допълнение, съдът отбелязва, че съобразно публично достъпната информация на сайта на Български институт по стандартизация, в раздел Проекти и стандарти, посочения стандарт определя изискванията към система за управление по околна среда, позволяващи на организацията да разработи и внедри политика и общи цели, вземайки предвид законовите изисквания и другите изисквания, които организацията е приела да изпълнява, както и информацията за значимите аспекти на околната среда. Стандарта се прилага за аспекти на околната среда, които организацията определя, че може да контролира, и за аспекти на околната среда, върху които тя може да влияе. Стандартът не определя конкретни критерии за резултатност спрямо околната среда и е приложим във всяка организация, която желае да: разработи, внедрява, поддържа и подобрява система за управление по околна среда; да осигури своето съответствие с обявената си политика по околна среда и да докаже своето съответствие с този международен стандарт.

Предвид изложеното съдът, не установява наличието на нарушение, представляващо ограничително изискване.

По отношение на нарушението по т.2, определено като ограничителни условия, съдът отбелязва следното:

УО е приел, че при заложената обща прогнозна стойност 1 055 911,05 лева за целия срок на договора (стр. 23 от документацията), определянето на пределни стойности по отделните дейности по експерти е ограничително и въведено в нарушение на чл. 21 ал.7 във вр. с чл. 2, ал. 2 от ЗОП и чл. 2,

ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП. УО е посочил, че преценката за съответствието с критериите за подбор и условията на възложителя се прави за поръчката в цялост, независимо дали в предмета ѝ са включени множество разнородни дейности, засягащи един и същ обект, или еднакви по вид дейности, но засягащи два или повече обекта. Поради това и посочил, че не е допустимо обществена поръчка, която не е разделена на обособени позиции и за това са изложени мотиви според чл. 46 от ЗОП, да се раздробява на отделни части, в зависимост от предвидените за изпълнение по нея дейности, тъй като офертата е за цялата поръчка, а не за част от нея. Доколкото дейностите включени в предмета на поръчката са свързани с един краен резултат – управление за проекта, след като възложителят не я е разделил на обособени позиции, е налице незаконосъобразно залагане на пределни цени за отделните дейности по експерти.

Съдът принципно споделя тези доводи на ответника. Действително, извършеното определяне на отделни пределни стойности ограничава свободата на стопанските субекти как да формират ценовото си предложение, така че да е възможно най-конкурентно, но и да зачита спецификите на вътрешната организация и квалификация на екипа, който ще изпълнява поръчката. Вярно е, че единственото разделение, което законът допуска в рамките на предмета на обществената поръчка и прогнозната стойност, е това на обособени позиции.

В конкретния случай УО е квалифицирал нарушението като такова на чл. 21, ал. 7 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, и то съществено, поради наличието на възможен финансов ефект, проявяващ се чрез негативно влияние върху нивото на конкуренция по процедурата, поради ограничителния си характер.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 21 ал. 7 от ЗОП, при определяне прогнозната стойност на обществена поръчка за строителство в нея се включва и стойността на всички доставки и услуги, предоставени от възложителя на изпълнителя, при условие че такива са необходими за изпълнението на строителството. Предмет на конкретната обществена поръчка е „Избор на консултант за упражняване на строителен надзор. Поради това и доколкото разпоредбата на чл. 21, ал. 7 от ЗОП касае обществена поръчка за строителството, същата се явява неприложима по отношение на фактическите установявания за нарушението по т. 2. Посочената като нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 7 от ЗОП не въвежда забрана за определяне на пределни стойности за дейностите проектиране и авторски надзор.

Поради изложеното съдът приема, че определената правна квалификация

е неотнoсима. Съгласно трайната практика на Върховния административен съд, неправилно определената правна квалификация на допуснатото нарушение съставлява съществено нарушение, което винаги обосновава незаконосъобразност на акта.

По отношение на нарушението по т.3 определено като използване на незаконосъобразна Методика за определяне на комплексна оценка на офертите в частта ОП „Организация за изпълнение на поръчката“ – нарушение на чл. 70, ал. 7, т.1, 2 и 3, б. „б“, във вр. чл. 2, ал. 2 от ЗОП.

Съгласно посочената като нарушена норма на чл.70 ал.7 т.1, 2 и т.3 б.б от ЗОП, „в документацията възложителят посочва методиката за комплексна оценка и начина за определяне на оценката по всеки показател. Начинът трябва:

1. да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации;

2. да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите;

3. да осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за:

б) (доп. - ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.) качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка, като не се допуска оценяване на пълнотата и подхода при представяне на информацията.

За да обоснове нарушение на посочените разпоредби и давайки конкретни примери от съдържанието на структурата на методиката за оценка, УО е извел извод, че същата не предоставя яснота на участниците за начина, по който техните оферти ще бъдат оценявани, тъй като е налице смесване между минимални изисквания към съдържанието на техническото предложение и критерии за подбор. Посочил, че изброените задължителни компоненти са минимални изисквания към съдържанието на техническото предложение, за които е посочено, че се присъждат 30 точки, но е и е указано, че предложение което не отговаря на изискванията на възложителя се отстранява.

Според УО това ясно показва, че изброените изисквания към минималното съдържание не представляват показател за оценка, още повече, че липсата на задължителен компонент има за последица отстраняването на участник, вместо неприсъждане на съответния брой точки. В допълнение е посочил, че мястото на задължителните елементи

не е в методиката за оценка и те не представляват по същество годни показатели за оценяване на качеството на офертите, тъй като не гарантират реална конкуренция, доколкото представляват условия за допустимост. От друга страна, смесването на критерии за подбор с минимални изисквания не дава на участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател.

Втория довод на УО по отношение незаканосъобразността на Методиката за оценка е свързан с констатацията, че част от описаните от възложителя елементи за достигане на съответното ниво на оценка, не са ясни, с конкретни примери, вече посочени по-горе.

Съдът не споделя тези констатации в оспореното решение.

Анализа на съдържанието на Методиката в посочената ѝ част ОП „Организация за изпълнение на поръчката“, определя условията, заложи в методиката като относими към възможността да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка, описанието им е достатъчно ясно и изчерпателно, така че да не създават предпоставка за различното им тълкуване от участниците и да им предоставят насоки, какво трябва да съдържа офертата им, за да получат по - голям брой точки. Същите дават възможност за начин на оценяване, който да позволява обективно съпоставяне на офертите и нивото на изпълнение по всяка от тях, с ясно дефинират правилата, при които ще бъдат определяни съответния брой точки, като не са създадени предпоставки за различното им тълкуване от страна на участниците или на оценителната комисия. Доказателство за това е и факта, че искания за разяснения по отношение на надграждащите компоненти не са постъпили, което е обосновава липсата на неяснота и възможност за различно тълкуване от страна на потенциалните участници в процедурата на начина на оценяване по методиката (при получени 12 оферти по процедурата).

Предвид изложеното - мотивите на административния орган за неяснота на надграждащите обстоятелства, т. е. за нарушение на чл.70 ал.7 т.1,2 и 3 б.Б от ЗОП във вр. с чл.2 ал.2 от ЗОП са неправилни, несъответни на доказателствата по делото.

Доколкото нарушаването на принципите при възлагане на обществените поръчки само по себе си не би било възможно, а следва да е обвързано с нарушаването на конкретна императивна правна норма, която ги гарантира, при липсата на извършено нарушение на императивните разпоредби на чл.70 ал.7 от ЗОП не е осъществено нарушение и на чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 ЗОП. Органът не сочи с кои точно фактически обстоятелства

се обосновава изводът му за нарушение на чл. 2, ал. 2 ЗОП, доколкото разпоредбата самостоятелно въвежда забрана за ограничаване на конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка, нито коя точно хипотеза е осъществена чрез одобрената от възложителя методика. Ето защо, от Столична община не е осъществено приетото от органа нарушение, което е послужило като основание за определяне на нередност по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗОП, която е основание за определяне на финансова корекция.

По горните съображения оспореното решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

На основание чл. 143 АПК и с оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски по представения списък - платено адвокатско възнаграждение в размер на 5059,68 лева и държавна такса в размер на 365,64. Направеното от касатора възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение е неоснователно, с оглед незначителната разлика с предвиденото възнаграждение в размер на 4216 лв. по чл.8 ал.1 във вр. с чл.7 ал.2 т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения (съобразно материалния интерес по делото) и неизлагането на доводи за липса на правна и фактическа сложност на делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-36-1300/05.12.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. , с което на Столична община, представлявана от В. Т. - кмет на общината, е определена финансова корекция в размер на 5% върху допустимите разходи по договор: № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-U-03 от 31.05.2018 г. с изпълнител Консорциум „П. надзор С. - Център“, равняваща се на 44 580,00 лв. с ДДС.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството, [населено място], да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 5 425,32 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в

14 - дневен срок от съобщаването му на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: